

III. Béla király hű szövetségese volt Mánuel bizánci császárnak, de halálát követően megszállta egyik felségterületét, Dalmáciát. A helyzet most egy kicsit hasonló: a király nevét őrző zirci gimnázium partnere az önkormányzati hivatalnak és a városi könyvtárnak, mégis megtámadta azokat, legalábbis a *B. Hegedűs Piros*, a III. Béla Gimnázium, Művészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény tanára által kitalált és véghezvitt program címe – Kultúr Attack – szerint. Az intézmények nem tanúsítottak különösebb ellenállást, sőt kultúráközvetítőként és kiállítóhelyként léptek elő. Az ostrom három napig tartott, s két várost érintett: legelőször – december 15-én, szerdán – a veszprémi Balaton Pláza galériáját foglalták el, majd a Békefi Antal Városi Könyvtár, Művelődési Ház és Tourinform Zirc előadóterme következett – művész-tanárok festményeivel, szakmai előadással, koncerttel –, végül a Polgármesteri Hivatal emeleti előcsarnokát vették be, hasonlóan zenei kísérettel. A képzőművész-tanárok a művelődési, pontosabban kávéházban mutatkoztak be, hiszen *Földesi Barnabás* megnyitóbeszédében elsősorban azt a kérdést feszegette, hogy mit jelent a huszonegyedik században művésznak lenni, s mint elmondta, művésztársaival együtt ezeket a kérdéseket kávéházakban szokták megvitatni, az előadással kapcsolatban pedig úgy fogalmazott: „fogadjuk úgy, mint egy hangos, kötetlen beszélgetést”.

Barnabás tagja a művésztanári team-nek, nem is tudott külső szemlélőként megnyilvánulni. A tizenkilencedik század második felének, a romantika korának művészeszményét hasonlította össze jelenünkével. Arra a megállapításra jutott, hogy a társadalom befolyásolására manapság képtelen a művész, pedig volt olyan időszak – éppen fent jelzett kor –, amikor a művészet irányítója volt az egész világnak. A társadalom és a művészet az idők során különvált, de egy-egy ilyen kiállítás alkalmas arra, hogy közelebb hozzá a kettőt egymáshoz – mondta Földesi Barnabás, s hozzátette: ezen az úton kell továbbmenni. A hallgatóság elsősorban a „bélás társadalomra” épült, a tárlatbemutatót megtisztelte jelenlétével a helyi gimnázium két öreg diákja is, akik a város vezetésében töltenek be fontos szerepet. A művész-tanár szakmai előadását közrefogta két kiskoncert: *Kálovits Gabriella* művelődésszervező köszöntőjét *Kovács Zsoltné Kovács Ágnes* (oboa), *Búzásné Rezsőfi Livia* (klarinét) és *Böjti Henriett* (zongora) összjátéka követte, majd a megnyitó *Ihász Irén* szenzációs Chopin-játékával zárult. A g-moll ballada vége felé a művésznő kezei olyan gyorsasággal jártak a billentyűkön, hogy a kottás füzet lapozójának is tempót kellett váltania a versenyfelvétel érdekében. A havas Rákóczi téren, az este leszálló ködjében még mindig ezeket a dallamokat hallottam. A mesterek után a tanítványok következtek, napváltással és helyszíncserével: a Polgármesteri Hivatalban fiatal művészek Zirc épített értékeit bemutató rajzaiból, festményeiből nyílt tárlat. Beszédet mondott a házigazda, az előző nap csak hallgatóként jelenlévő *Ottó Péter* polgármester, a művésztanárok részéről ezúttal *Szeifert György* köszöntötte a vendégeket röviden, megszólalt a program ötletgazdája, *B. Hegedűs Piros*, a zongora mögött pedig *Kapitány Dénes* ült. Ottó Péter először is örömét fejezte ki, hogy a hivatal otthont adhat a kiállításnak, legalább az ügyes-bajos dolgaikkal érkező ügyfelek is kapnak valami pluszt, ha megállnak a falak előtt – fogalmazott. A tárlat – amely a Város és Mi címet kapta – tárgyával kapcsolatban pedig azt mondta: „Rólunk szól a kiállítás. Lehet, hogy egy picit más szemszögből közelítik meg a diákok, mint ahogyan mi a mindennapok során elmegyünk az Arborétum fái vagy az Apátság épületei mellett, de ez nem is baj. A rajzokon olyan apró részletekre figyelhetünk fel, amit lehet, hogy utána saját magunk is keresni fogunk azon az épületen, padon, lámpán.” Köszönetét fejezte ki nemcsak a szervezők, alkotók számára, hanem a témaválasztáshoz is, hiszen mint elmondta – kapcsolódva még kicsit az iménti gondolathoz –, nagyon fontos, hogy időről-időre legyenek olyan alkalmak, amikor felnyitják a szemünket, hogy rácsodálkozzunk a környezetünkre.

A főszervező asszony azt mondta, ez az első olyan kiállításuk, amely – a nagy sikerre való tekintettel – évről évre ismétlődni fog. A sorozat első részében a Zirci Ciszterci Apátság

került a tematikát illetően is a város középpontjába, de az ábrázolásra kijelölt épületek évről évre változni fognak. A képek már ismerősök voltak számomra, s nemcsak a jubiláló Szent Bernát Idősek Otthona programsorozatáról, hanem az utcáról: néhány hónappal ezelőtt szemtanúja voltam egy ebéddő alatti sétán a kerítés mögül az ifjú alkotók ceruzavonásainak. Az egykori növényház épülete hamarosan meg fog újulni, de a grafikusnövendékek már előzetesen is rekonstruálták azt. És ha Mohamed nem megy a hegyhez, a hegy megy Mohamedhez: nem mondható, hogy tömeges részvétel volt a megnyitón, márpedig az apátsági templomot ábrázoló festményt csak erre az időre állították ki a szervezők. A hivatal titkársági referense azonban kitalálta, hogy ez a kép – illetve természetesen ennek a fotómásolata – kerüljön a polgármester újévi fogadására invitáló meghívóra.

Ottó Péter és Szeifert György a Kultúr Attack harmadik, befejező állomásán, a Polgármesteri Hivatalban

A festmény – Csincsi Arnold alkotása –, amellyel megoldódott egy meghívó „fénykép-problémája” is

Kelemen Gábor